

Till arbetspensionsanstalterna

ÄNDRINGAR INOM KOMMUNSEKTORN

Regeringen har avlåtit en proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare (RP 218/1991). Till lagen föreslås ett stadgande enligt vilket kommunala pensionsanstaltens och pensionnämndens beslut om återkrav av pensionsbelopp som betalats utan grund skall utgöra grund för utsökning. Pensionsanstalten behöver inte längre på rättslig väg söka verkställbart återkravsbeslut.

Ändringen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

Förtroendevalda

Regeringen har avlåtit en proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om pension för kommunala förtroendevalda (219/91). Enligt förslaget skall familjepensionssystemet och extra pensioner för förtroendevalda slopas.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst. Den skall tillämpas på pensionsfall som har inträffat den dag lagen träder i kraft eller därefter. Extra pensioner för förtroendevalda skall dock inte beviljas på grundval av ansökningar som inkommit efter ikraftträdandet.

Ändringar i KPS

I den kommunala pensionsanstaltens Pensionsstadga har godkänts ändringar 22.11.1991. Följande punkter har ändrats:

Till 9 § har fogats en begränsning av grundpensionen till högst 60 procent av den högsta kommunala pensionsgrundande lönen där tiden som berättigar till pension är minst två år. Av samtidiga anställningar beaktas vid begränsningen den anställningstid där pensionslönen är störst.

LA/Rolf Storsjö

20.1.1992

Till 15 § har fogats ett 2 mom. enligt vilket som till tilläggspension berättigande tid räknas tjänstgöring vid staten, församling, tjänstgöring som omfattas av Finlands Banks pensionsstadga, tjänstgöring hos landskapet Åland och Folkpensionsanstalten för 1.7.1962 och inte 1.7.1964, om också en annan offentlig pensionsanstalt beviljar en pension enligt tilläggspensionsskyddet. Om kommunala pensionsanstalten beviljar en pension enligt tilläggspensionsskyddet till följd av att sökanden på basis av ovannämnd tjänstgöring har beviljats tilläggspension, räknas kommunal tjänstgöring som pensionstid endast för tiden efter 1.7.1962.

17 § 1 mom. har ändrats så att tilläggspensionen innehåller grundpensionen. Från tilläggspensionen avdras inte längre grundpensionsandelen. Tilläggspensionen utgör 11/60 av pensionslönen per månad. Sökanden beviljas den pension som är större än grund- och tilläggspensionerna är då de samordnats enligt stagandena om samordning av grundpension och tilläggspension.

Till 17 § har fogats ett nyt 2 mom. varvid det tidigare 2 mom. blir ett nytt 3 mom. I det nya 2 mom. har tilläggspensionen begränsats till 60 procent, eller om tilläggspensionen beräknats enligt 11/60 procent, till högst 66 procent av den högsta pensionsgrundande lönen där tiden som berättigar till pension är minst två år. Om det inte finns en sådan pension får summan uppgå till högst 66 procent av den högsta kommunala pensionsgrundande lönen. Vid samtidiga anställningar beaktas vid begränsningen den tjänstgöringstid var pensionslönen är störst.

Från 18 § har hänvisningen till tidigare nämnda 9 § slopats när det hänvisas till grundpensionen.

19 § 1 mom., som gäller samordningen av tilläggspensionen, har ändrats så att omnämmandet av grundpensionen har slopats, eftersom den enligt den nya ordalydelsen i 17 § ingår i tilläggspensionen och att i paragrafen endast stadgas om samordningen av tilläggspensionen med förmåner på basis av andra lagar. Samordningsgränsen för tilläggspensionen är 66 procent av samordningsgrunden, som är den största pensionslönen för en anställning som pågått minst två år eller om någon sådan inte finns, av den största tilläggspensionslönen.

LA/Rolf Storsjö

20.1.1992

24 § 6 mom. har ändrats så att tilläggsfamiljepensionen inbegriper grundfamiljepensionen. Förmånslättarna beviljas den familjepension som är större, när familjepensionen samordnats både enligt stadgandena för grund- och tilläggsfamiljepension.

25 § 1 mom., som gäller samordning av familjepension har ändrats på motsvarande sätt som 19 §.

Till 30 § har fogats ett 7 moment. enligt vilket en kommunal pension avbryts, om en person som får statlig pension före pensionsåldern återgår till statlig eller kommunal anställning innan han uppnått pensionsåldern och hans statliga pension avbryts i enlighet med lagändringen 1345/90.

Ikraftträdande

15 § 2 mom. och 30 § 7 mom trädde i kraft 1.1.1992. De övriga ändringarna träder i kraft vid en tidpunkt som pensionsanstaltens styrelse fattar särskilt beslut om. Enligt verkställighetsföreskrifterna beaktas dock de 3.6.1988 godkända verkställighetsföreskrifterna för 19 § 1 mom. Enligt föreskrifterna skall den därvid godkända ändringen av 19 § 1 mom. med vilken samordningsgränserna som översteg 60/66 % slopades, tillämpas på pensionsfall som inträffat 1.1.1989 eller senare.

Av de bifogade verkställighetsföreskrifterna framgår dessutom ändringarna och tilläggen som har gjorts i verkställighetsföreskrifterna som godkänkts 3.6.1988.

De ändringar som rehabiliteringsreformen som trädde i kraft 1 oktober 1991 förutsätter har godkänkts i KPS och genom lag 1261/91 i KTAPL. Innehållet i dessa ändringar framgår av tidigare cirkulärs bilagor.

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

Jarmo Pietiläinen

Pentti Koivistoinen

BILAGOR

RP 218/91

RP 219/91

De ändrade punkterna i KPS och KTAPL

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att till lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare fogas ett stadgande enligt vilket pensionsanstaltens beslut om återkrav av överbetalda pensionsbelopp utgör grund för utsökning.

Lagändringen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

MOTIVERING

1. Nuläget

Enligt 11 § lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare (202/64) kan vad som betalats för mycket i pension återkrävas så att det avdras från kommande pensionsrater. Av en utfallande pensionsrat avdras dock inte mera än en sjättedel av den del av pensionsraten som återstår efter det förskott enligt lagen om förskottsuppbörd innehållits av pensionsraten. Ett utan grund betalt pensionsbelopp behöver enligt paragrafens 2 mom. inte återkrävas, om dess beviljande eller utbetalning inte skall anses ha förorsakats av pensionstagarens eller hans företrädares svekliga förfarande.

Lagen innehåller inget stadgande om att pensionsanstaltens lagakraftvunna beslut om återindrivning av överbetalda pensionsbelopp i pension skulle vara direkt verkställbart genom utsökning. Inte heller är beslut av den första besvärinstansen, dvs. pensionsnämnden, verkställbart. Däremot är högsta förvaltningsdomstolens utslag i återkravsärenden verkställbara direkt med stöd av stadganden i utsökningslagen.

Om pensionstagaren inte vill komma överens om återbetalning av pension som han erhållit utan grund och om han inte har en löpande pension på vilken återkrav med stöd av 11 § i lagen kan verkställas, måste pensionsanstalten hos en annan myndighet söka verkställbart återkravsbeslut. I praktiken har det varit oklart om pensionsanstalten i dessa ärenden kan söka betalningsorder eller beslut av allmän underrätt eller om ärendet med stöd av 2 § 1 mom. (242/89) lagen om länsrätterna skall avgöras i länsrätten.

Enligt 88 a § 3 mom. (588/78) folkpensionslagen får folkpensionsanstaltens eller prövningsnämndens lagakraftvunna beslut angående återkrav och försäkringsdomstolens utslag i ett sådant ärende verkställas som en lagakraftvunnen dom.

2. Den föreslagna ändringen

För att ärenden som gäller återkrav av pension som betalats utan grund skall kunna skötas utan att saken förs till allmänna domstolar eller länsrätter måste pensionsanstaltens

återkravsbeslut vara verkställbart på samma sätt som en lagakraftvunnen dom. Detta förutsätter att beslutet har vunnit laga kraft. Om pensionstagaren är missnöjd med pensionsanstaltens återdrivningsbeslut, kan han anföra besvär hos pensionsnämnden och högsta förvaltningsdomstolen, varvid verkställigheten av beslutet uppskjuts tills ett slutligt utslag har meddelats i ärendet.

Pensionsanstaltens pensionsnämnd kan genom sitt beslut ändra storleken av återkravsbeloppet i pensionsanstaltens beslut. Pensionsnämndens beslut är inte verkställbart genom utsökning. För att återkrav skall kunna verkställas i utsökningssväg också i fråga om beslut i vilka beloppet har ändrats i pensionsnämnden, föreslås att till lagen fogas ett stadgande om verkställbarheten av pensionsnämndens beslut.

Det föreslås att till lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare fogas en ny 9 a §, vari stadgas om verkställbarheten av sådana återkravsbeslut som har

meddelats av pensionsanstalten och pensionsanstaltens pensionsnämnd.

3. Ekonomiska verkningar

Propositionen påverkar inte pensionskostnaderna. Sökandet av verkställighetsbeslut medför handläggningskostnader. Ersättning för dem uppbärs hos gäldenären, dvs. pensionstagaren, på samma sätt som i allmänna fordringsmål.

4. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits. Pensionsanstaltens beslut skall vara verkställbart, om det har meddelats efter ikraftträdandet.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

L a g

om ändring av lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen den 30 april 1964 om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare (202/64) en ny 9 a § som följer:

9 a §

Kommunala pensionsanstaltens och pensionsnämndens lagakraftvunna beslut om återkrav av pension får verkställas så som en dom i tvistemål vilken har vunnit laga kraft.

Denna lag träder i kraft den 199 .
Lagen tillämpas på beslut som har meddelats efter ikraftträdandet.

Helsingfors den 13 december 1991

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

Inrikesminister *Mauri Pekkarinen*

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om
ändring av lagen om pension för kommunala förtroendevalda**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om pension för kommunala förtroendevalda skall ändras så att dess familjepensionssystem och extra pensioner för förtroendevalda slopas.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

MOTIVERING

1. Nuläget

Familjepensionsskyddet

Enligt 2 § 2 mom. lagen om pension för kommunala förtroendevalda (578/77) omfattar pensionsskyddet ålders-, invalid- och familjepensionsskydd. Pensionsskyddets innehåll bestäms i pensionsstadgan för kommunala förtroendevalda. Enligt den kan familjepension beviljas efter en förtroendevald som vid sin död var berättigad till i pensionsstadgan avsedd ålders- eller invalidpension eller som redan uppbar sådan pension. Som förmånstagare står under vissa förutsättningar änkan samt förmånslåtarens barn under 18 år och barn som vid dödsfallet fyllt 18 men inte 21 år och som är arbetsoförmöget.

Familjepensionen utgör hälften av förmånslåtarens pension. Om det finns flera förmånstagare, ökas detta belopp för varje följande förmånstagare med 10 % av förmånslåtarens pension. Den sammanlagda familjepensionen får dock inte överstiga förmånslåtarens pension.

De familjepensioner som beviljats förtroendevalda är i allmänhet relativt små. Enligt kommunala pensionsanstaltens uppgifter fanns det i februari 1990 sammanlagt 289 förmånstagare som uppbar familjepension. Pensionen uppgick i genomsnitt till 90 mk per månad per person.

Extra pension för förtroendevalda

Enligt 5 § 2 mom. lagen om pension för kommunala förtroendevalda har kommunala pensionsanstalten rätt att enligt prövning bevilja extra pension, då detta är motiverat med beaktande av sökandens verksamhet i kommunala förtroendeuppdrag även innan lagen trädde i kraft, dvs. före den 1 januari 1978, och med beaktande av eventuella andra på saken inverkan omständigheter.

När lagförslaget utarbetades var den ursprungliga avsikten att man för att snabbare bringa pensionssystemet i kraft skulle kunna beakta arvoden för förtroendeuppdrag retroaktivt för de senaste tio åren före lagens ikraftträdande. Eftersom en detaljerad utredning av arvodena så här långt tillbaka i tiden skulle ha blivit en övermäktig uppgift för kommunerna och kommunalförbunden, beslöt man sedermera att avstå från retroaktivitetsprincipen. Där emot intogs i 5 § 2 mom. ett stadgande om extra pension för förtroendevalda. Extra pension beviljas enligt prövning.

Extra pension kan beviljas för förtroendeuppdrag som handhåfts innan lagen trädde i kraft. Pension kan beviljas dels sådana förtroendevalda som efter att lagen trätt i kraft inte handhaft förtroendeuppdrag över huvud taget, och som alltså inte har kunnat intjäna stadgeenlig pension, dels sådana förtroendeval-

da, vilkas stadgeenliga pension bara delvis täcker tiden som förtroendevald.

Vid beviljandet av extra pensioner för förtroendevalda tillämpas de principer som godkänts av pensionsanstaltens styrelse. Enligt pensionsanstaltens styrelsens beslut av den 14 september 1988 är förutsättningen för att extra pension skall beviljas att

- 1) sökanden har verkat som kommunal förtroendevald i minst 20 år,
- 2) sökanden antingen har fyllt 65 år eller blivit arbetsoförmögen och att hans verksamhet som förtroendevald har upphört,
- 3) sökanden i egenskap av förtroendevald har handhaft uppdrag som varit av central betydelse inom kommunalförvaltningen eller som annars krävt mycket tid och arbete,
- 4) sökanden inte är berättigad till kommunal eller annan offentligrättslig pension som baserar sig på mera än 240 anställningsmånader och
- 5) sökanden lever vid den tidpunkt när pensionsbeslutet fattas.

Vid bestämmandet av beloppet för extra pension tjänar en av pensionsanstaltens styrelse godkänd tabell som utgångspunkt. I tabellen har olika förtroendeuppdrag poängsatts på basis av viktighetskriterier. På sökandens begäran kan pensionen i vissa fall höjas. Detta kan ske om sökandens förvärvspension är liten eller av andra sociala orsaker. Vid beviljandet av extra pension beaktas dess inverkan på de inkomstbundna delarna i sökandens folkpension. Minimibeloppet för extra pension är 50 mark per månad, vilket enligt 1990 års index innebär 121,79 mark. Maximibeloppet för extra pension kan vara 300 mark per månad, vilket enligt 1990 års index motsvarar 730,76 mark.

Extra pension beviljas räknat från början av månaden efter den då ansökan inlämnades. Pensionen justeras årligen med APL-index.

Pensionsansökningar har 1978—89 behandlats som följer:

År	Beviljats	Avslagits	År	Beviljats	Avslagits
1978	596	291	1984	162	613
1979	1055	1 179	1985	305	743
1980	475	766	1986	151	872
1981	411	742	1987	182	1 131
1982	254	428	1988	133	881
1983	224	489	1989	101	244

2. De föreslagna ändringarna

Familjepensionsskyddet

Totalrevisionen av familjepensionssystemet trädde i kraft den 1 juli 1990. Reformen gällde både förvärvspensionssystemet och det allmänna familjepensionssystemet. Avsikten med reformen var att man på ett rättvisare och mera jämlikt sätt än tidigare skall beakta den inverkan som familjeförsörjarens död har på familjens utkomst. I och med reformen blev också änklingsarna berättigade till familjepension. Efterlevandepensionen fördelas numera så att man vid fastställandet av pensionen beaktar även den efterlevande makens egna utkomst-möjligheter. Detta sker genom en s.k. pensionsjämknings, där ankans eller änklings egen förvärvspension eller motsvarande inkomst samordnas med förmånsåtagarens pension. Genom pensionsjämknings bedöms med andra ord familjens ekonomiska helhetssituation.

I samband med pensionsjämknings definieras den efterlevande makens egen pension. Om den efterlevande maken inte ännu uppbär egen pension görs pensionsjämknings enligt hans eller hennes beräknade pension. Denna beräkning görs på samma sätt som om den efterlevande maken hade blivit arbetsoförmögen vid tidpunkten för makens dödsfall eller på det yngsta barnets 18-årsdag. Pensionsjämknings kan alternativt göras på basis av den efterlevande makens faktiska inkomster.

De familjepensioner som beviljas efter en förtroendevald har ingen avgörande betydelse för familjens utkomst. Revisionen av familjepensionssystemet ledde i fråga om fastställandet av den efterlevande makens familjepension till en märkbar ökning av handläggningskostnaderna och av pensionsanstaltens byråarbete. Förvaltningskostnaderna för förtroendevaldas pensionssystem har visat sig vara rätt stora. Till följd av detta föreslås att stadgandet om familjepensionsskydd skall utgå ur 2 § 2 mom. lagen om pension för kommunala förtroendevalda.

Extra pension för förtroendevalda

Vid fastställandet av förutsättningarna för beviljande av extra pension konstaterades det i kommunala pensionsanstaltens styrelse efter att lagen hade trätt i kraft uttryckligen, att pension

kan beviljas dels personer vilkas pensionsfall inträffat före ikraftträdandet, dels sådana vilkas pensionsfall inträffat efter denna tidpunkt, men vilkas stadgeenliga pension täcker endast en del av tiden som förtroendevald. Förstnämnda kategori förutsattes söka pension inom två år räknat från ikraftträdandet, dvs. före utgången av 1979. I ett senare skede slopade pensionsanstaltens styrelse denna tidsfrist och beslöt att extra pension skall sökas före utgången av 1988. Efter denna tidpunkt kan extra pension beviljas endast av särskilda skäl. Pensionsanstaltens styrelse fastställde den 14 september 1988 de principer som räknat från ingången av 1989 tillämpas vid beviljande av extra pensioner.

År 1989 uppgick den extra pensionen till i genomsnitt 199 mk per månad.

Den andel förtroendevalda vilkas pensionsfall har skett innan lagen trädde i kraft, dvs. de som är födda år 1912 eller tidigare, utgör numera endast en bråkdel jämfört med den andel som söker extra pension. Lagen trädde i kraft vid ingången av 1978. Under den tid lagen gällt har de förtroendevalda därmed tjänat in pension redan i 13 års tid. Den extra pensionen har förlorat sin betydelse i fråga om personer som haft förtroendeuppdrag under den tid lagen varit i kraft.

I och med att antalet beviljade pensioner förblivit lågt samtidigt som verkställigheten av systemet med extra pension för förtroendevalda

medför betydande utbetalnings- m.fl. förvaltningskostnader föreslås att 2 mom. som gäller beviljande av extra pension upphävs i 5 § lagen om pension för kommunala förtroendevalda.

3. Propositionens ekonomiska verkningar

De föreslagna ändringarna har en sänkande effekt på pensionsanstaltens förvaltningskostnader och pensionsutgifter. Effekten på pensionsutgifterna skulle i fråga om de extra pensionerna för förtroendevalda vara uppskattningsvis 240 000 mk per år och i fråga om familjepensionerna ca 200 000 mk på årsnivå i början och ca 700 000 mk i ett senare skede.

4. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst. Familjepensioner skall inte beviljas vid pensionsfall som har inträffat den dag lagen träder i kraft eller därefter. Extra pensioner för förtroendevalda skall dock inte beviljas på basis av ansökningar som inkommit efter ikraftträdandet.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

L a g**om ändring av lagen om pension för kommunala förtroendevalda**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 21 juli 1977 om pension för kommunala förtroendevalda (578/77) 5 § 2
mom. samt
ändras 2 § 2 mom. som följer:

2 §

Angående pensionsskyddet, som omfattar
ålders- och invalidpensionsskydd, bestäms i
pensionsstadgan för kommunala förtroendeval-
da. Pensionsstadgan och stadgarna för den
fond som avses i 3 § 2 mom. godkänns av
delegationen för kommunala pensionsanstal-
ten.

Denna lag träder i kraft den
199 .

Denna lag tillämpas på pensionsfall som har
inträffat den dag lagen träder i kraft eller
därefter. Extra pensioner för förtroendevalda
beviljas dock inte på grundval av ansökningar
som inkommit efter ikraftträdandet.

Helsingfors den 13 december 1991

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

Inrikesminister *Mauri Pekkarinen*

L a g**om ändring av lagen om pension för kommunala förtroendevalda**

I enlighet med riksdagens beslut
 upphävs i lagen den 21 juli 1977 om pension för kommunala förtroendevalda (578/77) 5 § 2
 mom. samt
 ändras 2 § 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Angående pensionsskyddet, som omfattar ålders- invalid- och familjepensionsskydd, bestäms i pensionsstadgan för kommunala förtroendevalda. Pensionsstadgan ävensom stadgarna för den i 3 § 2 mom. avsedda fonden godkännes av delegationen för kommunala pensionsanstalten.

Angående pensionsskyddet, som omfattar ålders- och invalidpensionsskydd, bestäms i pensionsstadgan för kommunala förtroendevalda. Pensionsstadgan och stadgarna för den fond som avses i 3 § 2 mom. godkänns av delegationen för kommunala pensionsanstalten.

5 §

Kommunala pensionsanstalten äger rätt att enligt prövning bevilja extra pension, då detta är motiverat med beaktande av sökandens verksamhet i kommunala förtroendeuppdrag även före denna lags ikraftträdande och eventuella andra på saken inverkan omständigheter.

(2 mom. upphävs)

Denna lag träder i kraft den
 199 .

Denna lag tillämpas på pensionsfall som har inträffat den dag lagen träder i kraft eller därefter. Extra pensioner för förtroendevalda beviljas dock inte på grundval av ansökningar som inkommit efter ikraftträdandet.

22.11.1991

KOMMUNALA PENSIONSANSTALTENS

PENSIONSTADGA

Godkänd den 30 december 1964, den 25 maj 1965, den 17 maj 1966, den 28 juni 1967, den 24 oktober 1968, den 31 oktober 1969, den 12 november 1971, den 2 juni 1972, den 22 februari 1973, den 11 juni 1975, den 21 januari 1976, den 12 november 1976, den 15 december 1976, den 29 december 1977, den 14 september 1978, den 10 november 1978, den 14 november 1979, den 19 juni 1980, den 21 november 1980, den 17 juni 1981, den 13 november 1981, den 21 januari 1982, den 9 juni 1982, den 12 november 1982, den 15 juni 1983, den 10 november 1983, den 13 juni 1984, den 15 november 1984, den 6 februari 1985, den 19 juni 1985, den 13 november 1985, den 18 juni 1986, den 14 november 1986, den 5 juni 1987, den 13 november 1987, den 3 juni 1988, den 11 november 1988, den 16 juni 1989, den 24 november 1989, den 8 juni 1990, den 30 november 1990, den 12 juni 1991 och den 22 november 1991 av delegationen för Kommunala pensionsanstalten i stöd av 14 § 1 mom. lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare.

9 §
22.11.1991

9 §

Fribrevsteknik och begräns- ning av pension

Pensionen räknas separat för varje anställning. Pensionerna för de enskilda anställningarna sammanräknas. Summan av pensionerna får uppgå till högst 60 procent av den högsta pensionsgrundande lönen för en sådan i enlighet med denna pensionsstadga uträknad pension där tiden som berättigar till pension är minst 2 år. Om sådan pension inte finns får summan uppgå till högst 60 procent av den högsta pensionsgrundande lönen för en enligt denna pensionsstadga uträknad pension. Har tjänsteinnehavaren eller arbetstagaren samtidiga anställningar som berättigar till pension enligt denna pensionsstadga, skall pensionernas maximibelopp fastställas med beaktande av den pension som under den sammanfallande tiden har tjänats in i den anställning vars pensionsgrundande lön är störst. (22.11.1991)

Före de 22.11.1991 godkända ändringarna i pensionsstadgan var 9 § så lydande:

Pensionen räknas separat för varje anställning.
(Tillfogat 3.6.1988)

Före 3.6.1988 tillfogade nya 9 § i pensionsstadgan hade paragrafen blivit upphävd 13.11.1981.

Före de 13.11.1981 godkända ändringarna i pensionsstadgan var 9 § så lydande:

Beviljas invalidpension retroaktivt och åt tjänsteinnehavare eller arbetstagare därvid för samma tid i stöd av sjukförsäkringslagen erlagts dagpenning på grund av samma sjukdom, lyte eller skada, utbetalas den del av pensionen, som motsvarar dagpenningen, till sjukförsäkringsfonden. (24.10.1968)

9 § 1 mom. har upphävts 24.10.1968 och det tidigare 2 mom. har ändrats till nytt 1 mom.

Före de 24.10.1968 godkända ändringarna i pensionsstadgan var 9 § så lydande:

Om medlemssamfund åt person, som söker invalidpension, erlägger lön för invaliditetstiden, skall åt vederbörande erläggas invalidpension endast i fall och i den utsträckning pensionen överstiger den för samma tid erlagda lönen. Som lön betraktas vid tillämpning av detta moment jämväl dagpenning som erlagts av medlemssamfunds sjukförsäkringslagen utöver de i sjukförsäkringslagen förutsatta förmånerna. (17.5.1966)

Beviljas invalidpension retroaktivt och åt tjänsteinnehavare eller arbetstagare därvid för samma tid i stöd av sjukförsäkringslagen erlagts dagpenning på grund av samma sjukdom, lyte eller skada, utbetalas den del av pensionen, som motsvarar dagpenningen, till sjukförsäkringsfonden.

15 §
22.11.1991

15 §

1 mom.

Såsom till tilläggspension berättigande tjänstgörings-tid räknas i fråga om tid före den 1 juli 1964, till den del tjänstgöringen inte räknats eller bör räknas tjänsteinnehavaren respektive arbetstagaren till godo för annan än i denna pensionsstadga avsedd ålders- eller invalidpension, som erläggs på grund av tjänste- eller arbetsförhållande, de tidsperioder tjänsteinnehavaren eller arbetstagaren efter fyllda 23 år utan avbrott under minst fyra månader stått i tjänste- eller anställningsförhållande av huvudtjänsts natur till,

Till tilläggspension berättigande anställningsförhållanden före 1.7.1964
- kommunalt
- annat offentligt
- privat

1. ett eller flere medlemssamfund,
2. staten, församling, kommunala tjänsteinnehavares och arbetstagares centralorganisation, Finlands Bank, Landskapet Åland, Folkpensionsanstalten eller Postbanken,
3. privat sjukvårdsanstalt eller apoteksväsen, förutsatt att arbetet varit av samma slag som de uppgifter som ansluter sig till vederbörandes senare kommunala tjänste- eller anställningsförhållande (9.6.1982),
4. sådant aktiebolag eller annat samfund, i vilket ett eller flere medlemssamfund vid ifrågavarande tidpunkt innehaft aktiemajoritet eller motsvarande bestämmanderätt, samt
5. sådan allmän eller privat inrättning eller affärsrörelse eller sådan fastighet, som under ifrågavarande anställningsförhållande antingen helt eller delvis övergått till medlemssamfund, förutsatt att tjänsteinnehavaren respektive arbetstagaren omedelbart eller senast inom två månader efter övergången inträtt i detta medlemssamfunds tjänst. (31.10.1969)

Före de 9.6.1982 godkända ändringarna i pensionsstadgan var 15 § 1 mom. punkt 3. så lydande:

3. privat sjukvårdsanstalt, förutsatt att arbetet varit av samma slag som de uppgifter som ansluter sig till vederbörandes senare kommunala tjänste- eller arbetsförhållande.

Före de 31.10.1969 godkända ändringarna i pensionsstadgan var 15 § 1 mom. punkt 5. så lydande:

5. sådan allmän eller privat inrättning eller affärsrörelse eller sådan fastighet, som under ifrågavarande anställningsförhållande övergått till medlemssamfund, förutsatt att tjänsteinnehavaren respektive arbetstagaren omedelbart eller senast inom två månader efter övergången inträtt i detta medlemssamfunds tjänst.

Räkande av offentlig tjänstgöring som tilläggspension

Utan hinder av vad i 1 mom. är stadgat, om även annan offentlig anstalt beviljar med tillämpande av 10 § 2 mom. lagen om statens pensioner eller motsvarande föreskrifter i lagar eller pensionsstadgor som nämns i 14 § 5 mom. pensionsstadgan räknad pension, räknas som till pension berättigande tjänstgöringstid tjänstgöring vid staten, församling, tjänstgöring som lyder under Finlands Banks pensionsstadga, tjänstgöring hos landskapet Åland och Folkpensionsanstalten före 1.7.1962. Tjänstgöringen bör uppfylla de kriterier angående tjänsteinnehavarens eller arbetstagarens ålder, anställningens längd och karaktär av huvudsyssla som nämns i 1 mom. Om pensionsanstalten beviljar pension med tillämpande av bestämmelserna i 14 § 5 mom. andra meningen, räknas tjänstgöring hos pensionsanstaltens medlemssamfund som pensionsberättigande tid endast för tiden efter 1.7.1962. (22.11.1991)

2 mom.

Det tidigare 2 mom. har upphävts 24.11.1989.

Före de 24.11.1989 godkända ändringarna i pensionsstadgan var 15 § 2 mom. så lydande:

Av de tider tjänsteinnehavare eller arbetstagare varit i tjänstgöring som avses i 1 mom. 3 och 4 punkterna, räknas likväl som tilläggspension berättigande tjänstgöringstid för alla sammanlagt högst 10 år. (2.6.1972)

Före de 2.6.1972 godkända ändringarna i pensionsstadgan var 15 § 2 mom. så lydande:

Av de tider tjänsteinnehavare eller arbetstagare varit i tjänstgöring som avses i 1 mom. 3, 4 och 5 punkterna, räknas likväl som tilläggspension berättigande tjänstgöringstid för alla sammanlagt högst 10 år.

17 §
22.11.1991

17 §

1 mom.

Tilläggs pensionen utgör för varje full månad av den till tilläggs pensionstid räknade anställningen 11/60 procent av den enligt 5 § beräknade, pensionsgrundande lönen. Tilläggs pensionen innehåller den grundpension som tillkommer tjänsteinnehavaren eller arbetstagaren enligt 1-9 §. Tjänsteinnehavaren eller arbetstagaren beviljas den pension som är större, efter att pensionerna samordnats enligt 12 och 19 §.
(22.11.1991)

Tilläggs pensionens tillväxt

Före de 22.11.1991 godkända ändringarna i pensionsstadgan var 17 § 1 mom. så lydande:

Tilläggs pensionens belopp utgör för varje full månad av den till tilläggs pensionstid räknade anställningen 11/60 procent av den enligt 5 § beräknade, för grundpensionen pensionsgrundande lönen i det senaste till tilläggs pension berättigande anställningsförhållandet, varvid från det sålunda erhållna beloppet avdras åt vederbörande för samma tid enligt 1-7 § tillkommande grundpension, likväl högst till beloppet av den på nämnda lön uträknade i 8 § 2 mom. i lagen om pension för arbetstagare stadgade samordningsgränsen. (3.6.1988)

Före de 3.6.1988 godkända ändringarna i pensionsstadgan var 17 § 1 mom. så lydande:

Tilläggs pensionens belopp utgör för varje full månad av den till tilläggs pension berättigande tjänstgöringstiden 11/60 procent av den enligt 5 § beräknade, för grundpensionen pensionsgrundande lönen i det senaste till tilläggs pension berättigande anställningsförhållandet, varvid från det sålunda erhållna beloppet avdras åt vederbörande för samma tid enligt 1-7 § tillkommande grundpension, likväl högst till beloppet av den på nämnda lön uträknade i 8 § 2 mom. i lagen om pension för arbetstagare stadgade samordningsgränsen. (17.6.1981)

Före de 17.6.1981 godkända ändringarna i pensionsstadgan var 17 § 1 mom. så lydande:

Alternativ II

Tilläggs pensionens belopp utgör för varje full månad av den till tilläggs pension berättigande tjänstgöringstiden 11/60 procent av den enligt 5 § beräknade, för grundpensionen pensionsgrundande lönen i det senaste till tilläggs pension berättigande anställningsförhållandet, varvid från det sålunda erhållna beloppet avdras åt vederbörande för samma tid enligt 17 § tillkommande grundpension, likväl högst till beloppet av den på nämnda lön uträknade i 8 § 2 mom. i lagen om pension för arbetstagare stadgade samordningsgränsen. Har vederbörande varit i anställningsförhållande av såväl huvud- som bitjänsts natur, bestäms tilläggs pensionen skilt för vardera anställningsförhållandet på basen av däri förekommen anställningstid och därur härrörande lön. (14.11.1979)

Före de 14.11.1979 godkända ändringarna i pensionsstadgan var 17 § 1 mom. så lydande:

Alternativ II

Tilläggs pensionens belopp utgör för varje full månad av den till tilläggspension berättigande tjänstgöringstiden 11/60 procent av den enligt 5 § beräknade, för grundpensionen pensionsgrundande lönen i det senaste till tilläggspension berättigande anställningsförhållandet, varvid från det sålunda erhållna beloppet avdras åt vederbörande för samma tid enligt 1-7 § tillkommande grundpension. Har vederbörande varit i anställningsförhållande av såväl huvud- som bitjänsts natur, bestäms tilläggs pensionen skilt för vardera anställningsförhållandet på basen av däri förekommen anställningstid och därur härrörande lön. (17.5.1966)

Före de 17.5.1966 godkända ändringarna i pensionsstadgan var 17 § 1 mom. så lydande:

Alternativ II

Tilläggs pensionens belopp utgör för varje full månad av den till tilläggspension berättigande tjänstgöringstiden 11/60 procent av den enligt 5 § beräknade, för grundpensionen pensionsgrundande lönen i det senaste till tilläggspension berättigande anställningsförhållandet, varvid från det sålunda erhållna beloppet avdras åt vederbörande för samma tid enligt 1-7 § tillkommande grundpension.

**Fastställande
och begränsning
av tilläggs-
pension**

De pensioner som avses i detta kapitel räknas separat för varje anställning. De för varje anställning bestämda pensionerna sammanräknas. Summan av pensionerna får uppgå till högst 60 procent eller, om tilläggs pensionen per månad beräknats enligt 11/60 procent, till högst 66 procent av den högsta pensionsgrundande lön uträknad enligt denna pensionsstadga, där tiden som berättigar till pension är minst 2 år. Om sådan pension inte finns får summan uppgå till högst 66 procent av den högsta pensionsgrundande lönen uträknad enligt denna pensionsstadga. Har tjänsteinnehavaren eller arbetstagaren samtida anställningar som berättigar till pension enligt denna pensionsstadga, skall pensionernas maximibelopp bestämmas med beaktande av den pension som under den sammanfallande tiden har tjänats in i den anställning vars pensionsgrundande lön är störst. (22.11.1991)

2 mom.

Det tidigare 2 mom. blir ett nytt 3 mom.

18 §
22.11.1991

18 §

I övrigt iakttas vad i 1 och 1 a §, 2 § 1 och 3-7 mom., 2 a §, 2 c §, 3 c § 4-6 mom. samt 8, 10 och 11 § föreskrivs om grundpension. (22.11.1991)

**Grundpensions-
bestämmelser
som tillämpas
på tilläggs-
pension**

Före de 22.11.1991 godkända ändringarna i pensionsstadgan var 18 § så lydande:

I övrigt iakttas motsvarande, vad i 1 och 1 a §, 2 § 1 och 3-7 mom., 2 a §, 2 c §, 3 c § 4-6 samt 8, 9, 10 och 11 § föreskrivs om grundpension. (16.6.1989)

Före de 16.6.1989 godkända ändringarna i pensionsstadgan var 18 § så lydande:

I övrigt iakttas motsvarande, vad i 1 och 1 a §, 2 § 1 och 3-7 mom., 2 a §, 2 c § 1 och 3-5 mom., 4-6 samt 8, 9, 10 och 11 § föreskrivs om grundpension. (11.11.1988)

Före de 11.11.1988 godkända ändringarna i pensionsstadgan var 18 § så lydande:

I övrigt iakttas motsvarande, vad i 1 och 1 a §, 2 § 1 och 3-7 mom., 2 a §, 3 c, 4-6 samt 8, 9, 10 och 11 § föreskrivs om grundpension. (3.6.1988)

Före de 3.6.1988 godkända ändringarna i pensionsstadgan var 18 § så lydande:

I övrigt iakttas motsvarande, vad i 1 och 1 a §, 2 § 1 och 3 samt 4 mom. punkt a) och 6-7 mom., 3 c, 4-6 samt 8, 10 och 11 § föreskrivs om grundpension, likväl så, att beträffande person som efter det att det kommunala anställningsförhållandet upphört, har rätt till tilläggspensionsskydd, är förutsättningen för beviljande av invalidpension som tilläggspension, att hans arbetsförmåga är nedsatt på i 2 § 4 och 5 mom. nämnt sätt med minst tre femtedelar. (13.11.1987)

Före de 13.11.1987 godkända ändringarna i pensionsstadgan var 18 § så lydande:

I övrigt iakttas motsvarande, vad i 1 och 1 a §, 2 § 1 och 3 samt 4 mom. punkt a) och 6-7 mom., 4-6 samt 8, 10 och 11 § föreskrivs om grundpension, likväl så, att beträffande person, som efter det att det kommunala anställningsförhållandet upphört, har rätt till tilläggspensionsskydd, är förutsättningen för beviljande av invalidpension som tilläggspension, att hans arbetsförmåga är nedsatt på i 2 § 4 och 5 mom. nämnt sätt med minst tre femtedelar. (22.2.1973)

19 §
22.11.1991

19 §

1 mom.

Summan av tilläggspensionerna med stöd av detta kapitel samt basdelen av folkpensionen, dagpenningar och olycksfallspensioner med stöd av lagen om olycksfallsförsäkring och lagen angående innehavares av statstjänst eller -befattning rätt till skadestånd vid olycksfall, livräntor med stöd av lagen om skada, ådragen i militärtjänst, fortlöpande ersättningar med stöd av trafikförsäkringslagen på grund av egen skada, ersättningar för inkomstbortfall med stöd av lagen om rehabilitering som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring (625/91) och lagen om rehabilitering som ersätts enligt trafikförsäkringslagen (626/91) och andra pensioner på basis av eget tjänste- eller arbetsförhållande eller företagarkerksamhet, får vara högst lika med samordningsgränsen, som är 66 procent av den högsta pensionsgrundande lönen för sådan tilläggspension där tiden som berättigar till pension är minst 2 år, eller om sådan pension inte finns, 66 procent av den högsta pensionsgrundande lönen för tilläggspension. Är summan högre, avdras den överstigande delen från tilläggspensionen. (22.11.1991)

Samordning av tilläggspension

- övriga ersättningar som beaktas vid samordningen
- samordningsgrunden
- samordningsgränsen

Före de 22.11.1991 godkända ändringarna i pensionsstadgan var 19 § 1 mom. så lydande:

Summan av grundpensionerna, vilka samordnats på det sätt som anges i 12 §, och tilläggspensionerna med stöd av detta kapitel samt basdelen av folkpensionen, dagpenningar och olycksfallspensioner med stöd av lagen om olycksfallsförsäkring och lagen angående innehavares av statstjänst eller -befattning rätt till skadestånd vid olycksfall, livräntor med stöd av lagen om skada, ådragen i militärtjänst, fortlöpande ersättningar med stöd av trafikförsäkringslagen på grund av egen skada, ersättningar för inkomstbortfall med stöd av lagen om rehabilitering som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring (625/91) och lagen om rehabilitering som ersätts enligt trafikförsäkringslagen (626/91) och andra pensioner på basis av eget tjänste- eller arbetsförhållande eller företagarkerksamhet, får vara högst 60 procent, eller, ifall tilläggspensionen per månad beräknats enligt 11/60 procent, högst 66 procent av den högsta pensionsgrundande lönen för sådan tilläggspension där tiden som berättigar till pension är minst 2 år, eller om sådan pension inte finns, 66 procent av den högsta pensionsgrundande lönen för tilläggspension. Är summan högre, avdras den överstigande delen från tilläggspensionen. (12.6.1991)

24 §
22.11.1991

6 mom. Familjepension enligt detta kapitel inbegriper familjepension som har räknats ut i enlighet med 2 b §. Förmånstagarna beviljas den familjepension som är större, efter att familjepensionerna samordnats i enlighet med 12 § och 25 §. (22.11.1991)

**Fastställande av
slutlig familje-
pension**

Före de 22.11.1991 godkända ändringarna i pensionsstadgan var 24 § 6 mom. så lydande:

Från det sammanlagda beloppet av de på detta sätt uträknade familjepensionerna avdras summan av familjepensionerna enligt 2 b §, sådan den är före den samordning som förutsätts i 12 §, dock högst till beloppet av den samordningsgräns som stadgas i 8 § 5 mom. lagen om pension för arbetstagare och uträknad på den lön som avses i 19 § 1 mom.
(Tillfogat 8.6.1990)

25 §
22.11.1991

25 §

1 mom.

I det fall att det sammanlagda beloppet av tilläggs- pension som avses i detta kapitel samt annan familjepension som grundar sig på förmånslåtarens tjänste- eller arbetsförhållande eller företagarkerksamhet, familjepension enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/48), fortlöpande ersättning enligt trafikförsäkringslagen (279/59), försörjningspension enligt lagen om skada, ådragen i militärtjänst (404/48) eller grundbeloppet av barnpension som enligt lagen om familjepension (38/69) betalas till barn som är förmånstagare samt, om också en efterlevande make är förmånstagare enligt denna pensionsstadga, efterlevandepensionen enligt familjepensionslagen överstiger den samordningsgräns som anges i 2 mom., skall den överskjutande delen dras av från pensionen enligt detta kapitel. Då en tidigare make till förmånslåtaren får familjepension i stället för den efterlevande, avdras inte vid samordningen efterlevandepension enligt familjepensionslagen. (22.11.1991)

**Samordning
- betalningar
som beaktas**

Före de 22.11.1991 godkända ändringarna i pensionsstadgan var 25 § 1 mom. så lydande:

I det fall att det sammanlagda beloppet av familjepension som samordnats på det sätt som avses i 12 §, tilläggs- pension som avses i detta kapitel samt annan familjepension som grundar sig på förmånslåtarens tjänste- eller arbetsförhållande eller företagarkerksamhet, familjepension enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/48), fortlöpande ersättning enligt trafikförsäkringslagen (279/59), försörjningspension enligt lagen om skada, ådragen i militärtjänst (404/48) eller grundbeloppet av barnpension som enligt lagen om familjepension (38/69) betalas till barn som är förmånstagare samt, om också en efterlevande make är förmånstagare enligt denna pensionsstadga, beloppet av basdelen av efterlevandepensionen enligt familjepensionslagen överstiger den samordningsgräns som anges i 2 mom., skall den överskjutande delen dras av från pensionen enligt detta kapitel. Då en tidigare make till förmånslåtaren får familjepension i stället för den efterlevande, avdras inte vid samordningen beloppet av basdelen av efterlevandepension enligt familjepensionslagen. (8.6.1990)

Före de 8.6.1990 godkända ändringarna i pensionsstadgan var 25 § 1 mom. så lydande:

Familjepensionen fördelas mellan änka respektive änklings och barn sålunda, att änka respektive änklings erhåller två andelar och ettvar barn en lika andel. Har också änkan respektive änklings avlidit, får varje barn en lika stor del.

**Tidpunkten för
ändring i ut-
betalning och
justering av
beloppet**

Avbrott i utbetalande av pension eller nedsättande eller höjande av erlagt belopp verkställs från ingången av den kalendermånad, som närmast följer på den månad under vilken orsak till avbrott, nedsättning eller höjning framkommit. Justering av pensionens belopp, vilken härrör sig av att åt pensionstagaren efter beslutets givande, på basen av lagen om olycksfallsförsäkring, lagen om skada ådragen i militärtjänst eller trafikförsäkringslagen, beviljats ersättning, som enligt 12 §, 19 § 1 mom. och 25 § 1 mom. skall beaktas, verkställs likväl från ingången av den månad, som följer efter ersättningens begynnelse. Ifall det är fråga om i 19 § 13 mom. avsedd förmån, tillämpas likväl alltid detta moments första mening. (13.11.1985)

6 mom.

Före de 13.11.1985 godkända ändringarna i pensionsstadgan var 30 § 6 mom. så lydande:

Avbrott i utbetalande av pension eller nedsättande eller höjande av erlagt belopp verkställs från ingången av den kalendermånad, som närmast följer på den månad under vilken orsak till avbrott, nedsättning eller höjning framkommit. Justering av pensionens belopp, vilken härrör sig av att åt pensionstagaren efter beslutets givande, på basen av lagen om olycksfallsförsäkring, lagen om skada ådragen i militärtjänst eller trafikförsäkringslagen, beviljats ersättning, som enligt 12 §, 19 § 1 mom. och 26 § 1 mom. skall beaktas, verkställs likväl från ingången av den månad, som följer efter ersättningens begynnelse. (29.12.1977)

Före de 29.12.1977 godkända ändringarna i pensionsstadgan var 30 § 6 mom. så lydande:

Avbrott i utbetalande av pension eller nedsättande eller höjande av erlagt belopp verkställs från ingången av den kalendermånad, som närmast följer på den månad under vilken orsak till avbrott, nedsättning eller höjning framkommit.

**Avbrott i utbe-
talning av pen-
sion**

Om en tjänsteinnehavare eller arbetstagare på basis av 14 § 5 mom. har beviljats ålderspension med stöd av 3 mom. i ikraftträdelsestadgandet i lagen om ändring av lagen om statens pensioner av den 24 oktober 1986 (757/86) och om utbetalningen av en sådan statlig pension avbryts i enlighet med den ändring som stadgades genom lagen 1345/90, skall även pension som beviljats med stöd av denna pensionsstadga avbrytas för samma tid. Likaså skall en sådan pension avbrytas om tjänsteinnehavaren eller arbetstagaren före uppnådd pensionsålder tar anställning med karaktär av huvudsyssla hos något av pensionsanstaltens medlemssamfund. Pensionen avbryts då för den tid som anställningen varar. (22.11.1991)

7 mom.

Ändringen av 4 a § pensionsstadgan gäller sådana i paragrafen åsyftade anställningar som har avslutats efter det att ändringen trätt i kraft. Om en tjänsteinnehavare eller arbetstagare yrkar på det tillämpas ändringen också på ett arbets- eller tjänsteförhållande som varit i kraft mellan 1.1.1988 och 30.6.1991.

Ändringen av 31 § 3 mom. pensionsstadgan träder i kraft 1.7.1991.

Ändringarna i 40 § 1 och 2 mom. pensionsstadgan träder i kraft 1.7.1991, dock så, att de tillämpas på ekonomiskt stöd som beviljas på basis av dödsfall som inträffat 1.1.1991 eller senare.

Ändringen av 44 § 2 mom. pensionsstadgan träder i kraft 1.7.1991. Ändringen tillämpas på ekonomiskt stöd i sådana fall då förmånslåtare har avlidit 1.7.1991 eller senare.

Verkställighetsföreskrifter för de ändringar i pensionsstadgan som godkändes den 22 november 1991:

Ändringarna i 15 § 2 mom. och 30 § 7 mom. pensionsstadgan träder i kraft 1.1.1992.

Ändringarna i 9 §, 17 § 1 och 2 mom., 18 §, 19 § 1 mom., 24 § 6 mom. och 25 § 1 mom. träder i kraft vid en tidpunkt som styrelsen fattar särskilt beslut om.

Vid tillämpningen av ändringarna i pensionsstadgan skall dock de av delegationen 3.6.1988 godkända verkställighetsföreskrifterna för 19 § 1 mom. beaktas, vilka gäller pensionsgrundande lön och samordningsprocenter på mera än 60 och 66 %.

I de verkställighetsföreskrifter som godkändes 3.6.1988 har gjorts följande ändringar:

Om den anställning som en tjänsteinnehavare eller arbetstagare hade 1.1.1989, eller om sådan anställning saknas, den sista anställning som avslutats före detta, var en bisyssla och han också haft anställningsperioder i huvudsyssla, vilka avslutats före 1.1.1989, skall de före detta datum avslutade anställningsperioderna i huvudsyssla utan hinder av vad som bestämts i 1 § 3 mom. hänföras som pensionsberättigande tid till den sista anställningsperiod i huvudsyssla, som avslutats före 1.1.1989.

Om en tjänsteinnehavare eller arbetstagare mellan sina anställningsperioder i huvudsyssla haft anställningsperioder i bisyssla och den pensionsgrundande lönen borde beräknas på inkomsterna av en anställning i bisyssla, skall vid fastställandet av den pensionsgrundande lönen för en anställning som gällde 1.1.1989 eller anställningar som upphört före detta, beaktas endast inkomsterna av den sista anställning i huvudsyssla som gällde 1.1.1989 eller som upphört före detta.

Om en tjänsteinnehavare eller arbetstagare varken 8.7.1961 eller senare haft någon pensionsberättigande kommunal anställning i huvudsyssla, vilken var i kraft 1.1.1989 eller avslutats före detta, skall de kommunala anställningar som avslutats före 8.7.1961 samt övriga anställningar som enligt 15 § pensionsstadgan skall räknas som pensionsberättigande tid, hänföras som pensionsberättigande tid till den första anställning i huvudsyssla som börjat efter 1.1.1989. Om alla de anställningar som en tjänsteinnehavare eller arbetstagare inlett efter 1.1.1989 är bisysslor, och han inte har haft någon annan kommunal anställning som den pensionsgrundande lönen kunde beräknas på, hänförs de anställningsperioder som det enligt pensionsstadgan inte går att räkna ut pensionsgrundande lön för, till den första anställning som inletts efter 1.1.1989.

Om en tjänsteinnehavare eller arbetstagare haft samtidiga anställningsperioder som varit dels huvudsysslor, dels bisysslor och som avslutats före 1.1.1989, hänförs huvudsysslorna som pensionsberättigande tid till den anställning i huvudsyssla som var i kraft 1.1.1989 eller den sista anställning i huvudsyssla som upphört före detta.

Om en tjänsteinnehavare eller arbetstagare haft samtidiga anställningar som upphört före 1.1.1989 och om samtliga anställningar varit antingen huvudsysslor eller bisysslor, skall av dessa anställningsperioder alltid den vars avslutningsdatum ligger närmast följande anställnings begynnelse datum, hänföras till den anställning som gällde 1.1.1989 eller den sista anställning som avslutats före detta. Då det gäller anställningar som upphört samtidigt väljs den anställningsperiod vars pensionsgrundande lön ligger närmare den pensionsgrundande lönen för den anställning som anställningsperioderna hänförs till när pensionen beräknas. Om en tjänsteinnehavare eller arbetstagare haft samtidiga anställningsperioder 1.1.1989 eller samtidiga anställningsperioder som upphört före detta, skall som anställning till vilken de tidigare avslutade anställningarna hänförs vid pensionsuträkningen väljas den anställning vars pensionsgrundande lön är störst. För varje av de andra anställningarna beräknas en separat pension.

Såsom anställning i huvudsyssla betraktas en anställning där den ordinarie arbetstiden per vecka är minst 20 timmar. Övriga anställningar är bisysslor.

I verkställighetsföreskrifterna för de ändringar i pensionsstadgan som godkändes 3.6.1988 görs följande ändring:

Den bestämmelse upphävs som föreskriver att i de fall då en tjänsteinnehavare eller arbetstagare före 1.1.1989 har övergått från huvudsyssla till bisyssla skall på anställningen tillämpas de upphävda 17 § 2-4 mom. och 19 § 12 mom. i den form de hade före 1.1.1989.

De nya verkställighetsföreskrifterna träder i kraft 1.1.1992. De kan dock på ansökan av pensionstagaren tillämpas på pensionsfall som inträffat 1.1.1989 eller senare.

Verkställighetsföreskrifter för de den 13 november 1987 godkända ändringarna i pensionsstadgan:

Ändringarna i 2 §, 2 a §, 4 §, 8 § och 30 a § träder i kraft vid en tidpunkt som fastställs av pensionsanstaltens styrelse. De tillämpas på pension baserad på pensionsfall som inträffat under ändringarnas giltighetstid.

Ändringarna i 14 §, 18 §, 20 § och 24 § träder i kraft från 1.1.1988. De tillämpas på sådana fall, där arbetslösheten har börjat medan ändringarna är i kraft.

Ändringarna i 1 § och tillägget i 15 a § pensionsstadgan träder i kraft den 1 januari 1989. Till pension berättigande tjänstgöringstid på grund av anställning som avses i ändringarna räknas tidigast från verkställighetsdatum för ändringarna.

Ändringen i 31 § pensionsstadgan träder i kraft 1.1.1988. Den tillämpas också på sådana pensioner, vilka utbetalas innan ändringen träder i kraft. Beloppet i ändringen, 21,57 mark, svarar mot det fastställda löneindextalet för år 1987.

Verkställighetsföreskrifter för de den 3 juni 1988 godkända ändringarna i pensionsstadgan:

Ändringarna i pensionsstadgan träder i kraft från 1.1.1989. De tillämpas på anställning som har upphört 1.1.1989 eller senare. Anställning som har upphört före 1.1.1989 räknas i pensionstiden till anställning som gäller 1.1.1989. Finns inte 1.1.1989 gällande anställning, räknas anställning som har upphört före 1.1.1989 i pensionstiden till den sista före 1.1.1989 gällande anställningen.

Ändringarna i 1 § 8-10 mom. pensionsstadgan angående tekniskt avbrott tillämpas på sådana anställningar där den i dessa moment avsedda ändringen i arbetstiden eller om ändringen skett gradvis den första ändringen sker 1.1.1989 eller senare. I sådana fall där arbetstagaren eller tjänsteinnehavaren har övergått från huvudsyssla till bisyssla före 1.1.1989 tillämpas på anställningen de upphävda 17 § 2-4 mom. och 19 § 12 mom. i den form de hade före 1.1.1989.

Ändringarna i den sista meningen i 5 § 1 mom. angående avdrag från anställning liksom i 19 § 1 och 2 mom. angående samordning tillämpas på pensionsfall som inträffar 1.1.1989 eller senare.

Ändringarna i 2 § 4 mom., 2 a § 4 mom., 8 § 4, 5, 8 och 9 mom., 18 §, 19 § 14 mom. och 30 a § 5 mom. pensionsstadgan gällande skillnadspension och delpension som beviljas på grund av fortgående anställning träder i kraft från 1.1.1989. De tillämpas på sådan pension som grundar sig på ett pensionsfall, återgång till arbete eller ändring i arbetsförmåga och inkomstnivå som har inträffat medan ändringarna är i kraft. På skillnadspension som fortgår oavbrutet efter 1.1.1989 och har beviljats enligt 8 § 4 och 5 mom. åt tjänsteinnehavare eller arbetstagare på grund av pensionsfall som inträffat före 1.1.1989 tillämpas dock fortsättningsvis de upphävda 2 a § 4 mom. och 8 § 4 och 5 mom. samt ändrade 8 § 8 mom. och 30 a § 5 mom. enligt den ordalydelse de hade före ändringarna i pensionsstadgan.

Ändringen i 14 § 5 mom. pensionsstadgan avseende Postbanken träder i kraft från 1.7.1988 dock så att den tillämpas retroaktivt på fall där pensionsfallet har inträffat 1.1.1988 eller senare.

När karenserna i 14 § 7 mom. räknas beaktas av tjänstgöring som med stöd av Postbankens pensionsstadga skall räknas såsom till pension berättigande tid före 1.1.1988 då övergången från en anställning av detta slag till anställning hos medlemssamfund har skett före 1.1.1988.

Ändringarna i 37 § 2-4 mom., 39 § 2 mom. och 40 § 1 och 2 mom. pensionsstadgan angående ekonomiskt stöd träder i kraft 1.7.1988 så att de tillämpas från 1.1.1988 på sådana tjänsteinnehavare och arbetstagare vilkas anställning har upphört 1.1.1988 eller senare, dock så att det ekonomiska stödet fastställs enligt tabellen för år 1988 också i de fall där förman slåtaren har avlidit 1.1.1988 eller senare och den sista anställning som förutsätts för att få denna förmån har upphört under tiden 1.1.1977 - 31.12.1987.

Ändringen angående pensionsstadgans bilaga träder i kraft från 1.7.1988 så att den tillämpas också på anställningar som upphört före 1.7.1988.

Till pensionsstadgan har 22.11.1991 godkänts tillägg och ändring av verkställighetsföreskrifter som godkänts 3.6.1988.

Verkställighetsföreskrifter för de ändringar som godkänts i pensionsstadgan den 11 november 1988:

Ändringarna beträffande systemet med flexibel pensionsålder i 2 § 1 mom., 2 a § 1 mom., 2 c § 1, 2, 3, 4 och 5 mom., 3 § 6 mom., 4 § 4 mom., 10 § 1 mom., 2 kap. 14 § 1 och 2 mom., 16 § 1, 2, 3, 4, 5, 6 och 7 mom., 17 § 2 och 5 mom., 18 §, 19 § 2 mom., 25 § 3 mom., 30 § 1 och 5 mom., 30 a § 2 mom. och 33 § 1 mom. pensionsstadgan träder i kraft 1.7.1989. Ändringarna tillämpas på pension vars pensionsfall har inträffat medan ändringarna varit i kraft.

KPS 2 a § 1 mom., 4 § 4 mom. och 30 a § 2 mom. ersätter motsvarande moment i den form de godkändes av delegationen 13.11.1987 och som bestämdes träda i kraft 1.7.1989.

När rätten till individuell förtidspension och deltidspension fastställs beaktas även sådant upphörande att arbeta och sådan övergång till deltidarbete, som skett innan ändringarna trädde i kraft.

2 §
22.11.1991

2 §

(18.10.1991/1261)

1 mom. Pensionsskyddet omfattar grund-, tilläggs- och deltidspensioner samt en rehabiliteringsförmån. **Pensionsskydd**

Före 18.10.1991 hade 2 § 1 mom. följande ordalydelse:

Pensionsskyddet omfattar grund-, tilläggs- och deltidspensioner.
(3.2.1989/110)

Före 1.7.1989 hade 2 § 1 mom. följande ordalydelse:

Pensionsskyddet omfattar grundpension och tilläggspension.

(3.2.1989/110)

2 mom. Grundpensionsskyddet och deltidspensionen gäller varje medlemssamfunds tjänsteinnehavare och arbetstagare.

Före 1.7.1989 hade 2 § 2 mom. följande ordalydelse:

Grundpensionsskyddet omfattar varje medlemssamfunds tjänsteinnehavare och arbetstagare.

3 mom. Tilläggspensionsskyddet omfattar tjänsteinnehavare och arbetstagare inom sådant medlemssamfund, som gjort sina tjänsteinnehavare och arbetstagare delaktiga av tilläggspensionsskydd.

3 a §
22.11.1991

3 a §

(18.10.1991/1261)

1 mom.

Utbetalar kommunala pensionsanstalten till en tjänsteinnehavare eller arbetstagare som har rätt till dagpenning eller olycksfallspension enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/48), livränta enligt lagen om skada, ådragen i militärtjänst (404/48) eller fortlöpande ersättning för egen skada med stöd av trafikförsäkringslagen (279/59) eller ersättning för förlorad inkomst med stöd av lagen om rehabilitering som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring (625/91) eller med stöd av lagen om rehabilitering som ersätts enligt trafikförsäkringslagen (626/91), till fullt belopp pension i enlighet med sin pensionsstadga till dess dagpenningens, olycksfallspensionens, livräntans eller ersättningens belopp blivit slutligt fastställt, övergår tjänsteinnehavarens eller arbetstagarens rätt till nämnda dagpenning, olycksfallspension, livränta eller ersättning på kommunala pensionsanstalten till den del som motsvarar det belopp som på grund av dagpenningen, olycksfallspensionen, livräntan eller ersättningen skall dras av från pensionen.

Pensionsanstaltens rätt att få ersättning av försäkringsbolag

Före 18.10.1991 hade 3 a § 1 mom. följande ordalydelse:

Utbetalar kommunala pensionsanstalten till en tjänsteinnehavare eller arbetstagare som har rätt till dagpenning eller olycksfallspension enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/48), livränta enligt lagen om skada, ådragen i militärtjänst (404/48) eller fortlöpande ersättning för egen skada med stöd av trafikförsäkringslagen (279/59), till fullt belopp pension i enlighet med sin pensionsstadga till dess dagpenningens, olycksfallspensionens, livräntans eller ersättningens belopp blivit slutligt fastställt, övergår tjänsteinnehavarens eller arbetstagarens rätt till nämnda dagpenning, olycksfallspension, livränta eller ersättning på kommunala pensionsanstalten till den del som motsvarar det belopp som på grund av dagpenningen, olycksfallspensionen, livräntan eller ersättningen skall avdras från pensionen. (1.7.1988/650)

8 a §
22.11.1991

8 a §

(18.10.1991/1261)

I fråga om rehabiliteringspenning och beslut om den gäller i tillämpliga delar vad denna lag stadgar om pensionsbeslut, fullföljdsförfarandet i fråga om pensionsbeslut och återkrav av pension. **Rehabiliteringspenning**

Lagens 18.1.1985/40 ikraftträdelsebestämmelse:

Denna lag träder i kraft den 1 februari 1985.

Lagens 6.3.1987/260 ikraftträdelsebestämmelse:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1988.

Lagens 1.7.1988/650 ikraftträdelsebestämmelse:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1989.

Lagens 3.2.1989/110 ikraftträdelsebestämmelse:

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1989.

Lagens 10.3.1989/250 ikraftträdelsebestämmelse:

Denna lag träder i kraft den 1 november 1989.

Lagens 8.9.1989/805 ikraftträdelsebestämmelse:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1990.

Lagens 16.11.1990/974 ikraftträdelsebestämmelse:

Denna lag träder i kraft den 1 december 1990.

Lagens 18.10.1991/1261 ikraftträdelsebestämmelse:

Denna lag träder i kraft den 23 oktober 1991.
